

Joaquim Mateo

Món veïnal (I part)

Són les associacions de veïns exclusivament un lloc de desenvolupament d'activitats socioculturals? Les associacions de veïns, quina funció real han de tenir al segle XXI? Hem de ser espais lúdics o de reivindicació? Per què volem l'existència de les associacions de veïns els ciutadans? Ens accepten realment les institucions com a portaveus dels nostres veïns? Estem evolucionant el moviment associatiu al compàs de l'evolució social? Hem d'utilitzar de manera integral l'escola de participació ciutadana per adaptar-nos a les necessitats reals dels ciutadans? Servim per a res més que per distreure el personal o som els agents actius i sensibles a les demandes dels nostres conciutadans?

Es podrien plantejar més interrogants, però davant d'aquestes qüestions, voldria remarcar la importància social que han de tenir els moviments associatius de qualsevol índole en el tram social com a element fonamental de la cohesió social d'una ciutat i del seu desenvolupament. Les ciutats van desenvolupant una activitat, en què la seva actuació ha de ser global en l'espai físic, social, econòmic i solidari, creant els elements suficients perquè tots els veïns i veïnes gaudeixin d'un benestar social adequat als temps que vivim. Perquè això sigui una realitat els moviments associatius han de tenir el seu rol específic, que el podríem resumir com el canal de comunicació entre la societat i les diferents institucions de la ciutat, però un rol real no fictici que no ens ompli la boca de paraules. Volem ser quelcom més, volem ser instruments de cohesió social, volem ser elements que afavoreixin la integració dels nousvinguts tant socialment com culturalment.

Francesc Pané

La Bordeta

La Junta de l'Associació de Veïns del barri continua enquistada en el criteri que la Paeria –i jo personalment– els som rivals. Mai no he sabut per quina raó creuen això. Ara fa tres anys va néixer un grup de veïns que era crític amb l'acció de la Junta de l'AV. Alguns membres al·leguen que jo em vaig brindar a fer un arbitratge entre els uns i els altres. Vaig fer la mediació perquè em va ser demanada i perquè em corresponia fer-ho com a regidor de Participació i com a regidor delegat de l'alcalde al barri. No va haver-hi entesa possible. Ho lamento molt. D'aquella reunió podien haver sorgit noves energies i noves aportacions.

La distància de la Junta de l'AV amb els consensos que exigeix el barri és un problema –al meu criteri– endèmic a la Bordeta. Per això vam construir el Consell de Barri, amb presència expressa de l'AV, entre una vintena llarga d'altres entitats. Aquest consell ha fet possible un Pla Estratègic que, dia a dia, es va executant. Són constants les accions dutes a terme al barri per Educació, Medi Ambient, Urbanisme, Cultura, Habitatge, Esports, Participació i Dona de la Paeria. S'han fet obres importants als carrers. I de les actuacions socials posades en marxa se n'han beneficiat les escoles, els comerços, els clubs esportius, la parròquia... En general hem augmentat la cohesió del barri i hem impulsat la seva important presència al conjunt de la ciutat. Seria desitjable que, l'organització veïnal s'obris al barri, que se sumés a l'optimisme, a les realitzacions, a l'empenta general que comença a viure la Bordeta després d'uns anys de massa llunyania seva amb la Paeria...

Crec, sincerament, que bordetins i bordetines ho demanen i ho esperen.

Xavier Sàez

Ja som la capital cultural

Després d'un any i mig de preparació, per fi Lleida ja exerceix de Capital de la Cultura Catalana 2007, un honor i un repte que, al llarg dels 12 mesos que resten al davant, ens permetrà projectar la imatge de la nostra ciutat més enllà d'on habitualment ja ens fan cas. I aquesta, crec molt sincerament, és una de les claus del projecte LLCCC'07, demostrar que la nostra societat és innovadora, culturalment proactiva i que ja no ens mirem els nostres voltants amb aquella mentalitat estreta que evidència la frase "per Lleida ja està bé".

El programa bàsic de la capitalitat disposa ja de més de 1.100 activitats programades i es mou sobre la difusió nacional i internacional dels principals trets que identifiquen la nostra societat lleidatana com a mostra de tota la societat catalana, i molt especialment el 300 aniversari de la caiguda de la Seu Vella, que va marcar l'inici de l'ocupació borbònica de Catalunya.

Els noms propis de Lleida projecten la imatge de Catalunya a tot el món

Però en tenim més, de símbols, com Lo Marraco, que arriba als seus primers cent anys, o les figures de Ricard Viñes, Josep Lladonosa i Leandre Cristòfol... Nosaltres ja els coneixem, però la resta de Catalunya ignora que aquests i d'altres noms propis de Lleida han ajudat a la projecció de Catalunya molt més enllà de les fronteres locals.

Si ho ignoren, tindrem tot un any per fer veure al nostre país que Lleida passeja pel món la llengua i la cultura catalanes.

Pilar Arnalot

Duros a quatre pessetes

Als voltants del dia de Nadal van ser aprovats els pressupostos de l'Ajuntament de Lleida, corresponents a aquest any que acabem de començar, amb el vot favorable del govern tripartit d'esquerres i amb el vot en contra del Partit Popular.

La nostra formació política s'hi va oposar perquè considerem que l'actual política d'esquerres que es practica a la Paeria no satisfà les prioritats que ens reclamen els lleidatans. Creiem que qüestions com la seguretat ciutadana, l'accés a l'habitatge, la circulació viària, el manteniment de la ciutat, els espais verds i altres, no interessin prou aquest govern.

Prego als ciutadans que determinin si el que paguen via impostos es veu recompensat amb el que reben d'aquest govern d'esquerres. No hem d'oblidar que l'activitat que es desenvolupa des de l'Ajuntament es finança amb l'esforç de tots els ciutadans, amb els tributs municipals, o bé indirectament amb la resta d'impostos que paguem.

El que paguem amb el nostre esforç, es projecta en la política d'esquerres del govern de la Paeria?

És a dir, es tracta de decidir si el que paguem amb el nostre esforç es veu projectat en la política d'esquerres que es practica pel govern de la Paeria. Des del Partit Popular considerem que aquest esforç fiscal és netament superior a la ciutat que ens vol fer creure la política d'aparador que estant duen a terme les esquerres. Només cal fer un tomb per la nostra ciutat, o comparar-nos amb d'altres, per comprovar-ho.

Isidre Gavin

Un altre any perdut

L'any polític, a la nostra ciutat, acaba amb el debat pressupostari que ha de fixar, de la manera més precisa possible, els ingressos que estaran a disposició del govern municipal i la gestió que en farà aquest govern. De fet, aquest és el darrer pressupost que es farà en aquest mandat, la qual cosa ens permet fer una valoració global de la seva gestió.

Perquè, al capdavant, essent molt important allò que es prioritza en un pressupost, és molt més rellevant quin és el grau de compliment d'allò que s'havia previst ingressar i d'allò que s'havia previst gastar. És, per tant, en les liquidacions del pressupost on es pot veure quina és l'eficiència del govern. I, en aquest sentit, repassant els números d'aquests darrers anys podem arribar a la conclusió que el govern municipal fa moltes menys coses de les que anuncia, això sí, a bombo i plateret i sense estalviar una parafernàlia exagerada ni els mitjans tecnològics que ajuden a presentar els projectes de manera més espectacular.

La gestió de l'actual equip municipal és clarament millorable

Però una cosa és el màrqueting, que pot fer veure el que no és, i una altra els números, que no enganyen i que, pel que fa a la realització de les inversions —aquelles anunciades de manera esplèndida— resulta que la mitjana d'aquest mandat està a l'entorn del 35%. Si hom diu que invertirà per valor de 100 i només ho fa per valor de 35, és evident que hi ha alguna cosa que no rutlla i que, dels diners que paguen els ciutadans, no se'n fa un ús eficient. Podem concloure que la gestió de l'actual equip municipal és clarament millorable.

Lluís Pere Alonso

Lleida aposta pel civisme i la convivència

Un dels fenòmens que més preocupen actualment són determinats comportaments d'un nombre reduït de ciutadans, que dificulten la convivència a les viles. Una utilització incorrecta dels espais públics, la generació de sorolls innecessaris o molèsties al veïnat, el deteriorament provocat del mobiliari urbà, senyals de trànsit o contenidors de brossa, la realització de grafitis, algunes actituds un xic temeràries en la conducció de vehicles a motor, o una manca d'higiene per part d'alguns propietaris d'animals de companyia, són alguns dels aspectes que conformen aquestes situacions.

La nostra ciutat veu com, a poc a poc, algunes d'aquestes situacions comencen a millorar sensiblement. Campanyes de sensibilització, un increment dels serveis de neteja, un reforçament dels serveis d'inspecció i de la vigilància de la Guàrdia Urbana, amb la incorporació d'un nou servei de paisà, i una actualització amb un fort increment dels imports de les sancions per aquest tipus d'actuacions són algunes de les iniciatives engegades pel govern municipal que han fet que la situació hagi millorat en els últims temps. No obstant això, l'equip de govern municipal manté el clar compromís de continuar lluitant contra aquests tipus de comportaments incorrectes. El Ple del passat mes de novembre va aprovar inicialment dues noves ordenances, la de neteja i la de Convivència i Civisme, que actualment es troben en procés d'informació pública i molt aviat entraran en vigor, dotant així els cossos de seguretat de noves eines per fer més eficaç la seva actuació. El govern de la Paeria també ha aprovat continuar reforçant durant el 2007 el cos de la Guàrdia Urbana, amb noves places de comandaments i amb nous agents.

